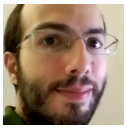
Contra el tòxic, generositat

Per JoanM el dj., 16/04/2020 - 21:00

Portem ja molts dies de confinament, i pels que seguim tancats i no treballem en serveis essencials o autoritzats, ni anem de compres, ni tenim gos... les setmanes tancats entre les mateixes parets carreguen mentalment. Hi ha el perill molt real de començar a tenir la pròpia riera plena de tòxics: de trobar-nos en una mena de "mal rotllo" que intoxica tot allò que toca, tota persona que es troba al davant. Quan ens solia passar això, sortíem a donar un bon passeig, a fer esport pels voltants, o el que sigui. Però el Covid-19 ens manté en altres circumstàncies... què podem fer?

L'experiència ignasiana és que quan alguna cosa debilita, autodestrueix, panseix la vitalitat interior, hem de moure'ns i fer accions contra aquesta causa. En l'exemple de la riera, si notem que ens estem intoxicant perquè estem envoltats d'abocadors pudents, és urgent que la riera creixi molt amb aigua sanejada per emportar-se per davant aquests focus de toxicitat. És urgent la generositat.

Si aquests dies ens sentim tristos, podríem trucar algú que està sol/a per alegrar-li la tarda? Si aquests dies ens trobem amb mal rotllo, podríem preparar alguna sorpresa o detall especial per als de casa? Si aquests dies sento desgana i no tinc esma per res, podria lluitar contra això que m'apalanca i posar-me a netejar la casa, o a servir, a cuinar, a crear alguna obra d'art per algú, a preparar un regal... Que el Ressuscitat surti en forma de generositat i tanqui les boques tòxiques que ens podririen el tresor de la pròpia riera interior.